

korresponderende justering for foretagendet i denne stat, hvis den anser reguleringen for berettiget.

Ifølge stk. 3 er en stat ikke forpligtet til at foretage regulering, hvis der foreligger svig m.v.

Artikel 10. Udbytte.

Beskatningsretten til udbyttet er delt mellem bopæls- og kildestat.

Udbyttet kan som udgangspunkt beskattes i aktionærens bopælsstat, jf. stk. 1.

Udbyttet kan imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, d.v.s. kildestaten, jf. stk. 2.

Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når aktionæren er et moderselskab, hvilket i den foreliggende overenskomst er defineret i stk. 2 som et selskab, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udlodende selskab, kan kildestaten beskattes med 10 pct. af udbyttets bruttobeløb. I OECD – modellen er skattesatsen i moder/datterselskabsforhold fastsat til 5 pct.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskattes med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Begrebet »udbytte« defineres i bestemmelsen i stk. 3.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.«

Såfremt udbytter indgår i et fast driftssteds indkomst, og aktiebesiddelsen, som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytter i henhold til stk. 4 imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed, og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat, med henvisning til, at et selskabs indkomst er oppebåret derfra, beskatter udbytter, der udloddes af et selskab i den anden stat, ud over de tilfælde, hvor aktionæren er bosiddende i den førstnævnte stat, eller udbytterne tilfalder et fast driftssted i denne stat. Dette gælder både udloddet og ikke-udloddet fortjeneste.

Stk. 6 indeholder adgang for en stat til at beskattes en filial af et selskab i den anden stat med, ud over selskabsskat, en form for udbytteskat på højst 10 pct. En tilsvarende bestemmelse går igen i Argentinas senere overenskomster.

Artikel 11. Renter.

Efter hovedreglerne i stk. 1 og stk. 2, er beskatningsretten delt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter renteindtægten. Kildestaten kan dog også beskattes den, men skatten må ikke overstige 10 pct.

I stk. 3 er opregnet tilfælde, hvor renten kun kan beskattes i »långiverstaten«. Således fritages renter af statslån og lån fra hel- og halvoftentlige institutioner fra beskatning i kildestaten. I Danmark er denne bestemmelse til gavn for Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, Dansk Eksportfinansieringsfond og Danmarks Skibskreditfond. Bestemmelsen gælder også, hvis et lån er garanteret af en af de ovennævnte institutioner, eller hvis renten betales for lån, der er ydet på særlig fordelagtige rentevilkår.

Endelig kan renten ikke beskattes i »kildestaten«, hvis den er betalt i henhold til en gæld, der hidrører fra et foretagendes salg på kredit af handelsvarer eller udstyr af industriel, kommerciel eller videnskabelig art til et foretagende i den anden stat.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, medens stk. 5 bestemmer, at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, beskattes som erhvervsindkomst i henhold til artiklerne 7 eller 14.

Stk. 6 indeholder en definition af, hvilken stat der skal anses for at være kildestat, og stk. 7 indeholder det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties

I henhold til stk. 1 og 2, er beskatningsretten fordelt mellem bopælsstaten og kildestaten.

Udgangspunktet er, at bopælsstaten beskatter royaltyindtægten. Kildestaten kan dog også beskattes denne indtægt på basis af bruttobeløbet, men med forskellige satser alt efter hvilke royalties, der er tale om.

Satserne varierer fra 3 – 15 pct., men udgør 5 eller 10 pct. for de almindeligst forekommende royaltybetalinger.

Ifølge OECD – modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten, men i overenskomster med udviklingslande er det helt almindeligt, at der er tillagt kildestaten en beskatningsret. Dette er også forudsat i FN – modellen.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Definitionen er på tre punkter videre end definitionen i OECD – modellen. Den omfatter således også a) betalinger for nyheder, b) betalinger for anvendelsen af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr og c) betalinger for ydelse af teknisk bistand, men